

Zagreb, 17.4.2023.

TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU
Braće Radić 2
42000 Varaždin

za

VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Berislavićeva 11
10000 Zagreb

Posl.br.: St-265/2022

Pravna stvar:

Dužnik: **Naziv: MAJA I KARLO TRANSPORT d.o.o.**
OIB 46515598523
Adresa sjedišta: Zamlača, Plitvička ulica 54

Vjerovnik: **Naziv: REPUBLIKA HRVATSKA, MINISTARSTVO FINACIJA,**
POREZNA UPRAVA

zastupano po Županijskom državnom odvjetništvu u Varaždinu

Prilozi: Preslika Rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 18.10.2017. godine, posl. br. PŽ-6375/17, Preslika Rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 17.5.2022. godine, posl. br. PŽ-2065/2022

ODGOVOR NA ŽALBU

- I/ Naslovni sud je dana 6.4.2023. godine na e-oglasnoj ploči sudova objavio žalbu predstečajnog vjerovnika Republike Hrvatske, Ministarstvo financija, Porezna uprava zastupanom po Županijskom državnom odvjetništvu u Varaždinu od dana 04.04.2023. godine (u daljnjem tekstu: „**Žalba**“) na Rješenje naslovnog suda od dana 22.03.2023. godine kojim je utvrđeno da su vjerovnici prihvatili plan restrukturiranja (u daljnjem tekstu: „**Rješenje**“) te se u nastavku ovog podneska očituje na navod iz Žalbe, osporavajući iste u cijelosti.

TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU

Primljeno iz ruke - postom dana 19-04-2023

Broj primjeraka 2 priloga 2x2

Predano preporučeno dana 18.4.23, RG 361448524

Pristojba placena -

Pristojba nedostaje -

PRIMIO

- III/ Dužnik prije svega ističe kako Vjerovnik nije aktivno legitimiran te nema pravni interes za podnošenje žalbe protiv pobijanog Rješenja, uslijed čega je žalba nedopuštena te je sud istu obavezan odbaciti.

Člankom 61.b stavkom 1. Stečajnog zakona (*u daljnjem tekstu „SZ“*) propisano je da protiv rješenja kojim se plan restrukturiranja potvrđuje ili se potvrda plana restrukturiranja uskraćuje sudionici plana restrukturiranja imaju pravo na žalbu.

Člankom 61.b stavkom 2. SZ-a propisano je da je žalba protiv rješenja kojim se plan restrukturiranja potvrđuje dozvoljena samo ako je podnositelj žalbe:

1. prigovorio planu u postupku glasanja o njemu
2. glasao protiv plana i
3. učinio vjerojatnim da je planom stavljen u lošiji položaj od onoga u kojem bi bio da plana nema i da se primijene isplati redovi iz članka 138. i 139. SZ-a.

Iz citiranih zakonskih odredaba jasno proizlazi kako je pravo predstečajnih vjerovnika na žalbu protiv rješenja kojim se potvrđuje plan restrukturiranja ograničeno zakonom te isti imaju pravo na žalbu isključivo pod uvjetom da su kumulativno ispunjene pretpostavke iz članka 61.b st. 2. točaka 1.-3. SZ-a.

Dakle, zakonodavac je ograničio pravo vjerovnika na podnošenje žalbe protiv rješenja kojim je potvrđen plan restrukturiranja na način da je ovlastio vjerovnika na pobijanje navedenog rješenja isključivo temeljem nedostataka u samom planu restrukturiranja koji bi doveli konkretnog vjerovnika u nepovoljniji položaj, a koje činjenice je vjerovnik dužan prethodno istaknuti tijekom postupka te iste učiniti vjerojatnim, a isključio je mogućnost pobijanja tog rješenja iz drugih razloga.

U konkretnom slučaju, Vjerovnik je žalbu podnio samo i isključivo temeljem činjenice da obveze iz sklopljene predstečajne nagodbe nad prednikom dužnika ne bi bile u cijelosti ispunjene u trenutku otvaranja predstečajnog postupka, zbog čega, prema mišljenju Vjerovnika, ne bi bile ispunjene pretpostavke za vođenje predstečajnog postupka iz članka 32. SZ-a.

Vjerovnik tijekom postupka, a ni na ročištu za glasovanje, nije uopće prigovorio planu restrukturiranja u smislu da bi postojali razlozi za uskratu potvrde plana iz članka 61. SZ-a, a kamoli da bi dostavio bilo kakve dokaze da bi planom bio stavljen u lošiji položaj od onoga u kojem bi bio da plana nema.

Budući da su kogentnom zakonskom odredbom izričito propisane pretpostavke koje moraju biti kumulativno ispunjene da bi pojedini sudionik u predstečajnom postupku imao pravo na žalbu protiv rješenja kojim se potvrđuje plan restrukturiranja, a koje pretpostavke u odnosu na Vjerovnika nesporno nisu ispunjene, razvidno je kako isti nije aktivno legitimiran, odnosno kako kod istoga postoji nedostatak pravnog interesa za podnošenje žalbe protiv pobijanog Rješenja te je Žalba u smislu članka 61.b SZ-a u cijelosti nedopuštena.

Dokaz: *uvid u spis*

III/ Ukoliko bi sud žalbu Vjerovnika unatoč gore iznesenom ocijenio dopuštenom, dužnik poredno ističe kako su navodi Vjerovnika izneseni u Žalbi neutemeljeni te kako je Rješenje u cijelosti osnovano i zakonito, a sve iz razloga kako slijedi.

3.1. Dužnik ovim putem ističe kako je tumačenje vjerovnika glede primjene odredaba čl. 32. SZ-a u konkretnom slučaju u potpunosti pogrešno.

Dužnik ističe kako nad njim kao pravnom osobom, odnosno društvom nikada ranije nije pokrenut ili otvoren predstečajni postupak niti sklopljen predstečajni sporazum u smislu članka 32. stavka 1. točke 2. SZ-a.

Osim toga nad dužnikom se nikada nije vodio postupak radi sklapanja predstečajne nagodbe sukladno odredbama Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (*Narodne novine br. 108/12., 144/12., 81/13. i 112/13; u daljnjem tekstu: „ZFPPN“*).

Predstečajni postupak i stečajni postupak su strogo osobni postupci koji se vode protiv točno određenog dužnika nakon što se ispune razlozi za otvaranje i vođenje postupka.

Okolnost da bi nad Vidom Benčekom, Zamlača, Plitvička ulica 54, OIB:65001720969, kao vlasnikom obrta Benček-Transport kao posebnoj pravnoj osobi (obrtu) ranije bio vođen i pravomoćno okončan postupak predstečajne nagodbe ni na koji način ne utječe niti može utjecati na dužnika. Dužnik posluje kao posebna pravna osoba pod posebnim OIB-om, a raniji postupak predstečajne nagodbe nad pravnim prednikom je pravomoćno okončan.

U tom smislu dužnik kao posebna pravna osoba nije niti može biti pravni sljednik u postupku koji se vodio nad obrtom Benček-Transport jer je isti pravomoćno okončan niti se na njega mogu primjenjivati pravni učinci istog. S obzirom da nad dužnikom kao trgovačkim društvom nije nikada vođen predstečajni postupak, postupak predstečajne nagodbe i/ili sklopljena predstečajna nagodba, odnosno predstečajni sporazum, nije moguće primijeniti odredbe članka 32. stavka 1. točke 2. SZ-a jer za to ne postoji činjenična i pravna osnova, a na koje odredbe se Vjerovnik poziva u Žalbi.

Obveze koje bi obrt Benček-Transport imalo prema vjerovnicima po bilo kojoj osnovi, uključujući i sklopljenu predstečajnu nagodbu, predstavljaju redovne obveze dužnika kao univerzalnog pravnog sljednika. Međutim, činjenica prijenosa gospodarske cjeline na dužnika te pravomoćno okončani postupci koje je obrt Benček-Transport vodio ni na koji način ne mogu utjecati na stečena prava dužnika te legitimna očekivanja da pokrene i provede predstečajni postupak sukladno odredbama SZ-a.

S tim u vezi se ističe da sklopljena predstečajna nagodba u smislu odredbi ZFPPN-a ima svojstvo sudske nagodbe. U konkretnom slučaju nagodba ima svojstvo ugovora koji je sklopljen o posebnoj formi, a kojim je reguliran način namirenja novčanih tražbina vjerovnika.

Dakle, okolnost da obrt Benček-Transport do datuma provedbe prijenosa gospodarske cjeline nije izvršilo sve obveze iz sklopljene predstečajne nagodbe ne predstavlja

odlučnu činjenicu za odlučivanje o prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka nad dužnikom niti isto predstavlja negativnu procesnu pretpostavku za otvaranje i vođenje predstečajnog postupka nad dužnikom.

- 3.2. Dužnik pritom ističe kako nije moguće primijeniti odredbe članka 32. stavka 1. točke 2. SZ-a na dužnika i predmetni postupak jer bi na taj način došlo do povrede jednog od osnovnih pravnih ili ustavnih načela. Budući da dužnik nikada nije koristio svoje pravo na pokretanje i vođenje predstečajnog postupka, navedene okolnosti (činjenica kako nije prošlo dvije godine od ispunjenja obveza temeljem predstečajne nagodbe nad obrtom kao pravnim prednikom) ne mogu biti od utjecaja na njegova prava.

Takvim tumačenjem dužnik bi bio neosnovano onemogućen u korištenju svojih stečenih prava i legitimnih očekivanja zajamčenih SZ-om da provede predstečajni postupak nakon što se ispune uvjeti. Pored toga načela stečenih prava i legitimnih očekivanja predstavljaju osnovna (temeljna) načela Europskog prava i ustavnog prava Republike Hrvatske.

Člankom 115. stavkom 2. Ustava Republike Hrvatske (*u daljnjem tekstu: „Ustav“*) propisano je da sudovi sude na temelju Ustava, zakona, međunarodnih ugovora i drugih važećih izvora prava.

Člankom 14. stavkom 2. Ustava propisano je da su svi su pred zakonom jednaki.

Člankom 29. stavkom 1. Ustava je nadalje propisano da svatko ima pravo da zakonom ustanovljeni neovisni i nepristrani sud pravično i u razumnom roku odluči o njegovim pravima i obvezama, ili o sumnji ili optužbi zbog kaznjivog djela.

Navedeni stav je nedvojbeno potvrđen u sudskoj praksi Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske (*u daljnjem tekstu: „VTS“*), konkretno u Rješenju od 18.10.2017. godine posl. br. PŽ-6375/17 te Rješenju od dana 17.5.2022. godine, posl. br. PŽ-2065/2022 koje dužnik dostavlja u prilogu, a u kojima je izričito navedeno da se u istim ili sličnim situacijama ne može primijeniti odredba čl. 32. st. 1. t. 3. SZ-a.

Navedenim odlukama zauzet je jasan i nedvojben stav da se predstečajni postupci ne mogu obustavljati niti se prijedlozi za otvaranje predstečajnog postupa mogu odbacivati temeljem činjenice da je nad pravnim prednikom (u ovom slučaju obrtom koji je prenesen na dužnika kao gospodarska cjelina) ranije sklopljena predstečajna nagodba ili sklopljen predstečajni sporazum, budući da dužniku navedenim postupcima nije bio stranka niti je na bilo koji način sudjelovao.

Pritom se ističe kako su odluke VTS-a na koje se poziva Vjerovnik protivne prevladavajućoj i recentnijoj sudskoj praksi glede predmetnog pravnog pitanja, a što je razvidno i iz činjenice kako se Vjerovnik poziva na odluke VTS-a u kojima su sudjelovali neki od sudaca koji su u Rješenju od dana 17.5.2022. godine, posl. br. PŽ-2065/2022 koje je dužnik dostavio kao prilog, zauzeli suprotan stav, a koje rješenje je recentnije od svih odluka VTS-a koje je u spis dostavio vjerovnik.

Dakle, razvidno je dužnik ovlašten pokrenuti i voditi predstečajni postupak sukladno primjenjivim odredbama SZ-a, neovisno o stanju ispunjenja obveza iz predstečajne nagodbe koju je sklopio njegov pravni prednik te je Rješenje u cijelosti osnovano i zakonito.

Dokazi: Preslika Rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 18.10.2017. godine posl. br. PŽ-6375/17, Preslika Rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 17.5.2022. godine, posl. br. PŽ-2065/2022

- IV/ Slijedom svega navedenoga, predlaže se drugostupanjskom sudu predmetnu Žalbu odbaciti kao nedopuštenu, a podredno odbiti i potvrditi prvostupanjsko Rješenje.

MAJA I KARLO TRANSPORT d.o.o.

Karlo Benček, direktor

MAJA I KARLO
TRANSPORT d.o.o.
Zamlača